

Udgifter:

ad a. Som i Finantsloven for 1880—81.

ad b. Efter Aftattelsen af Forslaget til Finantsloven for 1880—81 er en Bondefogedløn ved Dødsfald nedsat fra 5 Ldr. Savre til 20 Kr., hvorefter den samlede Udgift nu udgjør:

3 Ldr. Savre, paaregnet à 7 Kr. 96 Ø. 23 Kr. 88 Ø.
og i Penge 276 — " —

299 Kr. 88 Ø.

ad c, d. og e. Ligeform i Finantsloven for 1880—81.

ad 2. Efter Regnskabet for 1879—80 udgjorde de Rente bærende Aktiver 1,855,380 Kr. " Ø.
Deraf skal afholdes Universitetets Underskud for 1880—81, paaregnet til 79,288 — 13 —
Sagen... 1,776,091 Kr. 87 Ø.

Af denne Kapital udgjør Renten à 4 pCt. 71,043 Kr. 67 Ø.
Men herfra drages 4 pCt. Rente af Universitetets Gjæld til Kommunitetet, stor 353,008 Kr. 34 Ø., optaget til Dækning af Universitetets Under- skud for 1873—74 og 1874—75 14,120 — 33 —

Sagen... 56,923 Kr. 34 Ø.
som paa Grund af det højere Udbytte, der kan ventes af Universitetets Nationalbankaktier og ved Hjælp af den midlertidige Forrentning af de kontante Beholdninger, ventes forøget til 58,200 Kr.

ad 3 og 4. Som i Finantsloven for 1880—81.

ad 5. Forøget med 20 Ø. paa Grund af en Fremvæxt af Schous Legat til Bibliotheket.

ad 6. Som i Finantsloven for 1880—81.

ad 7. Forhøjes atter ligeform i 1879—80 med 200 Kr. i Forhold til Gjennemsnits- Indtægten for de 3 sidste Finantsaar.

ad 8. Ved Kongelig Resolution af 3die September 1852 og Bevilling paa Finantsloven for 1853—54, jfr. de trykte Anmærkninger til Finantslovsforslaget S. 41 ad 10, blev Afgiften til Universitetet for Bestyrelsen af de under samme hørende Legater m. m., fra 1ste April 1853 atter nedsat til det Beløb, der tidligere var svaret, nemlig $\frac{1}{32}$ Del af de paagjældende Wiblers Rente og Udbytte, medens dog nærmere Bestemmelse blev forbeholdt, om denne Nedsettelse ogsaa skulde finde Anvendelse paa det af afdøde Politiretssagfører T. E. Smith ved Testament af 29de August 1848 til Fordel for Studerende ved Universitetet stiftede betydelige Legat. Denne Bestemmelse blev senere taget ved Kongelig Resolution af 1ste December 1852, hvorefter Afgiften indtil videre skal erlægges med $\frac{1}{16}$ Del af Legatets aarlige Netto-Indtægt, altsaa med det dobbelte mod de øvrige Legater.

Marfagen hertil var den, at Legatet for en væsentlig Del var indbetalt i en Mængde smaa, tildels usikre Panteobligationer, hvorpaa der — hvad der er usædvanligt for Legataktiverne — gjordes Afdrag i hver Termin, men i Særdeleshed fordi Legatet den Gang eiede noget Forbegods, 10 Fæstegaarde og 10 Fæstehuse, hvilket ikke var Tilfældet med noget andet Legat, og altsaa medførte et for de øvrige Legater ukendt Arbejde ved Bestyrelsen og derhos bevirkede, at der for dette enkelte Legat maatte søres særlig Overblik med tilhørende Kasseregninger.